

อย่าคบ คนพาล

พระธรรมทางาตเจติมวัง คุณวีโร
วัดใหม่ตวิปัสสนา จ.เคง

๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

ผมพระธรรมทายาทเฉลิมชัย คุณวิไล อายุ ๓๒ ปี
ตัวแทนพระธรรมทายาทจากวัดเนรมิตวิปัสสนา อำเภอ
ด่านซ้าย จังหวัดเลยครับ

ก่อนที่จะมาบวชนั้น ผมใช้ชีวิตอย่างสิ้นเปลือง ทั้งที่
ตอนแรกผมก็เป็นเด็กดี เรียนหนังสือเก่ง เคยสอบได้
ทุนจากประเทศญี่ปุ่นด้วยนะครับ แต่พออายุ ๑๕ ก็เริ่ม
เกเร ดื่มเหล้าสามะเลเทเมา คบแต่เพื่อนกิน มีแต่เพื่อน
เที่ยว (เพราะฉะนั้นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสมงคลข้อ
แรก เรื่องการคบคน สำคัญมาก ต้องเลือกให้ดีทีเดียว ต้อง
ศึกษา ไม่เช่นนั้นเราจะเลือกไม่ถูก)

พออายุ ๑๗ ปี ก็เริ่มสูบบุหรี่ ผมสูบจัดมาก อย่าง
น้อยวันละ ๒ ของ พ่อแม่ส่งให้เรียนก็ไม่เรียน มีปัญหา
ตลอด จนต้องย้ายที่เรียนเป็นประจำ สุดท้ายก็ไม่จบอะไร
เลย แม้ผมจะทำงานเป็นหลักเป็นแหล่งแล้ว ผมก็ยังเที่ยว
และเมากลับบ้านแทบทุกวันครับ (อย่างนี้ขาดทุนชีวิต เอา
สังขารที่พ่อแม่ให้มาสร้างความคิด สร้างบารมี เอาไปถล่ม
ทลายซะ นี่เราจะเป็นหนี้ท่านนะลูกนะ และเราก็จะแบก
บาปไปด้วย) แต่ว่าแม้ผมจะเกะกะเกเร แต่ผมก็ชอบไหว้
พระสวดมนต์ทั้งก่อนเข้านอนและตื่นนอนนะครับ (สาธุ
อะ ตรงนี้สาธุได้)

วันหนึ่งคุณแม่โทรมาหาผม ท่านบอกว่า “ตอนนี้มีโครงการบวชพระ ๑๐๐,๐๐๐ รูป ทั่วไทย สนใจไหม จะบวชให้แม่ไหม” ตอนนั้นผมคิดว่า เราน่าจะทำอะไรเพื่อท่านบ้าง ก็เลยตอบตกลงทันทีครับ (สาธุ)

พอเข้าโครงการผมก็มีความตั้งใจที่จะไม่สลับบุญหรืออีกผมจึงเอาชงนุหรือไปถวายพระอาจารย์เป็นการหักดิบไปเลย วันแรกๆ ที่หยุดสลับบุญหรือมันก็ทรมานนะครับ (ก็ทรมานไปนั้นๆ) และเกือบจะทนไม่ได้หลายครั้ง (เราต้องหัวเราะเยาะพญามารนะจ๊ะ อย่าให้พญามารหัวเราะเยาะเรา) แต่ผมตั้งใจแล้วว่า จะบวชเพื่อให้พ่อกับแม่ได้บุญ สุดท้ายผมก็เอาชนะใจตัวเองได้ และไม่คิดถึงบุญหรืออีกเลย

ในช่วง ๓ วันแรกของการนั่งสมาธิ บางวันก็นั่งดีมีความสุข บางวันก็ฟุ้งหลุดลอยครับ แต่ผมก็ทำตามที่พระอาจารย์สอน คือ เมื่อยก็ขยับ ง่วงก็หลับ ฟุ้งก็ลืมตา แม้จะไม่เห็นอะไร แต่ผมก็เริ่มรู้สึกชอบการนั่งสมาธิ ผมจึงหาเวลานั่งเพิ่มเติม โดยผมจะตื่นมานั่งสมาธิตอนตี ๑ บ้าง ตี ๓ บ้าง (โอ้ สุดยอดเลย) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เงียบมากๆ

วันนั้นผมนั่งวางใจสบายๆ ผ่อนคลายร่างกายทุกส่วน ผมนึกให้ใจของผมเบาเหมือนขนนกที่กำลังปลิวลงมาสัมผัสกับผิวน้ำ โดยเริ่มจากฐานที่ ๑ เลื่อนลงมาเรื่อยๆ จนถึงฐานที่ ๗ แล้วใจผมก็เริ่มเบาสบาย พอผมเริ่มสบาย ผมก็เห็นองค์พระสีทององค์เล็กๆ อยู่ตรงหน้าผม (สาธุจ๊ะ) ท่านหันหน้าเข้าหาผม ผมพยายามนึกให้ท่านหันหน้าออก แต่ไม่

สำเร็จ (ต้องตามใจท่านก่อน เดี่ยวท่านจะตามใจเรา) พอ
นึกหนักเข้าท่านก็หายไป

ผมจึงทำสมาธิใหม่ ก็เห็นอีก แต่คราวนี้ผมไม่สนใจ
แล้วว่า ท่านจะเป็นอย่างไร ตอนนั้นใจผมเฉยมากๆ ครับ
คิดว่าท่านจะมายังไง จะอยู่อย่างไร จะเป็นอะไรก็แล้วแต่
ท่าน แคเห็นพระก็ดีแล้ว (อย่างนี้ถูกหลักวิชาจะ) พอใจมัน
นิ่งอย่างนี้ ไม่นานครับ ผมก็เห็นท่านชัดใสแจ่มเลย สว่าง
อยู่ในกลางห้องของผม และหันหน้าออกไปทางเดียวกับ
ผม (ถูกต้องจะ อย่างนี้ถูกหลักวิชา เราต้องตามใจท่าน
ก่อน แล้วเดี๋ยวท่านก็ตามใจเราแล้วเห็นมัย)

ผมมองอยู่อย่างนั้นนานเกือบ ๒๐ นาที วันนั้นผมมี
ความสุขมาก สบายใจ ไม่ปวด ไม่เมื่อยเลย หลวงพ่อครับ
ผมหลับตาเห็นองค์พระอย่างนั้นอยู่ ๔ วันเลย (สาธุ) แล้ว
ก็ไม่เห็นอีกเลย (แล้วกัน) เพราะใจไม่นิ่ง และก็ฟุ้งขึ้นมา
อีก (ไม่เป็นไรจะ)

แต่โชคดีที่ผมได้รับบุญชดวิมาน* ติดต่อกัน ๓ วัน
พระอาจารย์บอกว่า ยิ่งลัว ยิ่งลึก ยิ่งชัดใสสว่าง ผมก็ทำ
ตาม พอผมลัวลึกมากเท่าไร ใจของผมก็สบายขึ้นเท่านั้น
และพอนั่งสมาธิ หลวงพ่อครับก็ได้ผลทันที คือ ใจสงบเร็ว
มากเลย และนิ่งกว่าเดิมเยอะเลยครับ

สักพักหนึ่ง ผมก็เห็นองค์พระสีทองสูงประมาณ
๑ คืบ นั่งทำสมาธิอยู่ในกลางห้องของผม ผมก็ดูท่านไป

* ทำความสะอาดห้องน้ำ

พระธรรมท้าวจากเฉลิมชัย คุณหัวโสด
แต่ผมหนึ่งองค์พระเจดีย์ ผมก็มีความสุขอย่างบอก
ไม่ถูกแล้วครับ

เรื่อยๆ แค่นั่งดูองค์พระเจดีย์
ผมก็มีความสุขอย่างบอก
ไม่ถูกแล้วครับ บางวันผม
ก็เห็นท่านชัดมาก ใสมาก
จนมองทะลุได้ แต่บางวันก็
มัวๆ ขึ้นอยู่กับว่า ใจของเรา
นิ่งแค่ไหน (ใช้จะ) แต่ตอน
นี้ผมสนุกกับการทำสมาธิ

แล้ว (นี่ไง ประสบการณ์ภายในมีจริง ดีจริง เข้าถึงได้จริง
เพราะฉะนั้น เอหิปัสสโก มาพิสุจน์เถิด)

ตอนนี้ผมสนุกกับการทำสมาธิ แม้ตอนฉันอาหาร
ผมก็จะนึกให้คำขำนั้นใสๆ แล้วกลืนลงไปเลย ปรากฏว่า
ในศูนย์กลางกายของผมกลับเป็นเหมือนคลื่นน้ำที่ขยาย
ตัวได้ และมีดวงกลมใสๆ อยู่ในนั้นด้วย

ตอนนี้ไม่ว่าจะทำอะไรผมจะรู้สึกว่ามีองค์พระอยู่ในตัว
ของผมตลอดเวลาเลย และผมก็ใจเย็นขึ้น ไม่ฟุ้งซ่านเหมือน
แต่ก่อนแล้ว (ดีมากลูก ให้รักษายอย่าให้หายนะจ๊ะ ทำให้
คล่อง ให้ชำนาญ ทำซ้ำๆ บ่อยๆ)

ผมกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบุญเป็นอย่างสูง ถ้าไม่มี
หลวงพ่อบุญผมก็คงจะไม่ได้พบกับหนทางสว่างแบบนี้ ตอนนี้
ผมเป็นคนใหม่ที่จะไม่กลับไปเที่ยว ไปดื่ม และเล่นการพนัน
อีกแล้ว (สาธุ) หลวงพ่อครับ ผมขอฝากบทกลอนตอบท้าย
ลัคนีदनะครับ

ความสุขใดเล่า จะเท่าเราสงบนิ่ง
ปล่อยวางทุกสิ่ง ทั้งหมดทุกอย่าง
กลางตัวนั้นว่าง มีเพียงองค์พระ

กราบแทบเท้าพระเดชพระคุณหลวงปู่ดวงความเคารพ่อง่างสูง

พระธรรมทางาาาเฉลิมชัย คุณ่วัโส